

Arrest

nr. 336 625 van 26 november 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 27 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij is afkomstig van Gaza en is geboren in 1973.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 27 juli 2023. Op 28 juli 2023 dient de verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming in België in.

Op 28 februari 2025 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 15 april 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat). Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Palestijnse nationaliteit te bezitten, een Arabische soenniet te zijn en geboren te zijn in Caïro in Egypte, waar u bleef tot 1993, waarna u zich tot aan uw vertrek uit Gaza vestigde in de wijk Shoka in Raffa

in Gaza. U ging naar de universiteit in Gaza en in Egypte, en werkte in Gaza als verpleger voor de Palestijnse autoriteit en als handelaar.

Omwille van de problemen met Hamas, vertrok u op 7 november 2022 uit Gaza. U reisde via Israël, richting Jordanië en Turkije en belandde uiteindelijk in Griekenland, waar u op 15 december 2022 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende en u sedertdien verbleef in een opvangcentrum in Samos. Bij uw aankomst in Griekenland bent u het slachtoffer geworden van politiegeweld. Bij aankomst in het opvangcentrum kon u hiervoor via Artsen zonder Grenzen bij het ziekenhuis terecht. Op 24 maart 2023 werd u de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en diende u het centrum te verlaten na 30 dagen. U bent dan van Samos naar Athene gevlogen omdat u hoorde dat u hier sneller uw documenten zou kunnen krijgen. Toen u aankwam in Athene had u geen slaapplek, tot u een Egyptenaar ontmoette die u hielp aan werk op de velden en een slaapplek. U werd in deze periode bestolen. Nadien hebt u stappen gezet om een ID kaart en paspoort in Griekenland te verkrijgen. Nadat uw Griekse ID kaart en paspoort werden afgegeven aan u, hebt u na 10 dagen een vliegtuigticket geboekt om naar België te komen, waar u op 28 juli 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U vreesde in Gaza in armoede te moeten leven en u vreesde Hamas, terwijl u in Griekenland problemen vreest rond werkgelegenheid, gezondheidszorg, huisvesting, vernederende behandeling door de autoriteiten en gezinshereniging.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw originele Griekse ID-kaart en paspoort, originele verslagen van een behandeling in het ziekenhuis in Griekenland, kopieën van andere documenten met betrekking tot uw statuut in Griekenland, kopieën van documenten met betrekking op uw leven in Gaza, originele medische documenten van in België met betrekking tot problemen met uw knie, uw gehoor en mentale problemen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Uit uw verklaringen en de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u kampt met psychologische problemen. Deze zijn het gevolg van uw moeilijke reisweg naar België en het gemis van familieleden. U verklaarde nachtmerries te hebben die gerelateerd zijn met uw verblijf in Griekenland. Alsook heeft u te kampen met periodes van intens verdriet (CGVS, p. 16). U was hiervoor eerder in behandeling. U legde ter staving één document neer waar een afspraak op staat die gedateerd werd op 26/02/2025, twee dagen voor het persoonlijke onderhoud. U verklaarde over geen attesten te beschikken, gezien u nog opgevolgd werd door deze psycholoog, maar legde hier geen enkel bewijs van voor (CGVS, p. 16). Dat u eenmaal een behandeling hebt gehad, wordt niet betwist. Dient evenwel te worden opgemerkt dat u niet in concreto aantoonde heden nog steeds te kampen met psychologische problemen. Daarnaast verklaarde u ook problemen te hebben met uw gehoor. U legde hiervan ter staving documenten neer die bevestigen dat u een hoorapparaat hebt gekregen van Fedasil, dat u overigens tijdens het persoonlijke onderhoud aan had. Tijdens het persoonlijke onderhoud werd u tot tweemaal gevraagd of u de tolk goed begrepen had, waarop u telkens positief antwoordde (CGVS, p. 1; 17). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn namelijk uw eigen verklaringen en de informatie verkregen van het Ministry of Migration & Asylum (Hellenic Republic) d.d. 05/12/2023, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat u reeds internationale bescherming, i.e. de vluchtelingenstatus, geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS p. 7).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigten van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigten gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feiten onderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op Ambtsbericht).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte,

en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-Generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg, huisvesting, vernederende behandeling en gezinshereniging (CGVS, p. 13), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U toont in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zegen geconfronteerd werd, niet aan dat u uw rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden.

Vooreerst weten uw verklaringen over de moeilijkheden die u zou hebben gehad met het zoeken naar werk in Griekenland, niet te overtuigen. Daargelaten deze moeilijkheden slechts blote beweringen zijn en louter socio-economisch van aard zijn, bleek u alvast wel enkele dagen te hebben gewerkt in de landbouwsector (CGVS, p. 7-8). U verklaarde te hebben geprobeerd legaal werk te zoeken door mensen aan te spreken en hen te vragen naar jobkantoren, door bedrijven aan te spreken, door andere personen aan te spreken en door op het internet te zoeken, maar u vond niks (CGVS, p. 14). Dit blijven echter louter blote beweringen die u niet weet te staven met bewijzen waardoor de bewijswaarde ervan gering blijft. U verklaarde dat er geen jobkantoren bestaan in Griekenland (CGVS, p. 8) en dat niemand u wou aannemen omdat u geen vast adres had en de taal niet sprak (CGVS, p. 14). Wanneer u dan gevraagd werd welke stappen u hebt ondernomen om de taal onder de knie te krijgen, verklaarde u dat er geen scholen bestaan om de taal te leren (CGVS, p. 14). Uit COI blijkt echter dat deze scholen wel bestaan (zie blauwe map). Bijgevolg blijven uw moeilijkheden omtrent het leren van de taal, waardoor u geen werk kon vinden, louter blote beweringen (CGVS, p. 16). Naar organisaties die u zouden kunnen helpen bij het vinden van werk bent u ook niet gestapt, omdat deze organisaties niet zouden bestaan (CGVS, p. 14). Dit is echter onvoldoende, gezien uit COI blijkt dat deze organisaties weldegelijk bestaan. Er kan niet anders dan geconcludeerd worden dat u onvoldoende inspanningen leverde om een job te vinden.

Aan uw verklaarde moeilijkheden die u beweerd te hebben gehad bij het vinden van een woning in Griekenland, kan geen geloof worden gehecht. Wanneer u gevraagd werd welke stappen u ondernomen had om een woning te vinden in Griekenland, stelde u geen woning te vinden, omdat u geen werk had (CGVS, p. 11). Daar het CGVS ervan uitgaat dat het voor u mogelijk is een job te vinden, zou u ook in staat moeten zijn een woning te vinden. Bovendien moet worden vastgesteld dat u ook hier geen organisaties hebt aangesproken die u zouden kunnen hebben geholpen bij de zoektocht naar een woning in Griekenland (CGVS, p. 14). Er kan ook hier niet anders dan geconcludeerd worden dat u niet voldoende inspanningen leverde om een woning te vinden in Griekenland.

Uw verklaringen over de medische problemen die u beweert te ondervinden en de behandeling daarvan in Griekenland, zijn onvoldoende. Vooreerst is het weinig serieus dat u geen enkele poging ondernomen hebt

om een AMKA (registratie voor sociale zekerheid) aan te vragen omdat u dit naar eigen zeggen, niks zou helpen (CGVS, p. 9). Zeker gezien het belang van dit document in het licht van medische ondersteuning onderstreept werd in de documenten aangaande uw procedure die u aan het CGVS hebt overgedragen, tast dit de ernst van de door u verklaarde problemen reeds ernstig aan. Daarnaast is uw louter blote bewering dat u naar het ziekenhuis bent geweest toen u ziek was en last had van uw oor, maar daar werd weggestuurd omdat u geen verwijsbrief had van een gewone arts (CGVS, p. 15), in tegenstrijd met COI die stelt dat u wel toegang zou hebben tot medische hulp in ziekenhuizen zonder AMKA (zie blauwe map). Bovendien hebt u ook geen moeite gedaan om een andere dokter of ziekenhuis te raadplegen om medische zorgen te krijgen omdat dit 50 euro kostte (CGVS, p. 15). Dat u zelf voor uw medicatie moest betalen die u zelf zonder voorschrift bij de apotheek bent gaan halen is ook hier in België een gangbare praktijk en het feit dat u dit kon doen, toont uw zelfredzaamheid op medisch vlak alleen maar meer aan. Het CGVS kan niet anders dan te besluiten dat u – wederom – onvoldoende inspanningen geleverd hebt.

Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw gezondheidsprobleem, zoals gedocumenteerd in België uit februari en april 2024 (knieproblemen en gehoorproblemen) niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Het CGVS merkt ook op dat hoewel u melding maakt van mentale problemen, die reeds werden vermeld in uw eerste verzoek om internationale bescherming, u niet de minste aanwijzing hebt gegeven van overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die het CGVS kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval, de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten. U legde louter een blaadje neer waarop staat dat er een afspraak was voor iets, dat ook nergens gedefinieerd staat op het briefje. Dit is echter onvoldoende.

Waar u kanttekeningen plaatst bij het gebrek aan mogelijkheden op gezinshereniging in Griekenland (CGVS, p. 13), kan niet worden ingezien op welke wijze u dergelijke wetskritiek, die betrekking zou hebben op de vigerende Griekse wetgeving, dienstig kunt aanvoeren in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Nog daar gelaten u evenmin aantoonde dat u uw kritieken in dit verband niet kon of kunt doen gelden in Griekenland aan de hand van de mogelijkheden die de Griekse wetgeving u terzake biedt, moet wat betreft de rechten die worden toegekend aan personen die internationale bescherming genieten in de respectieve lidstaten van de Europese Unie worden opgemerkt dat er hiertussen verschillen kunnen bestaan. Het gegeven dat er zulke verschillen bestaan brengt op zich evenwel niet met zich mee dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een (reëel risico op een) situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die zo ernstig is dat uw toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in hoger genoemde jurisprudentie van het Europees Hof van Justitie.

Met betrekking tot de vernederende behandeling die u in Griekenland zou hebben gekregen, kan worden gesteld dat waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties waarbij u hard bent aangepakt geweest door de politie bij uw aankomst in Griekenland (CGVS, p. 4), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een incident met een derde, waarbij u bestolen werd, moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. U bent zelf naar het politiekantoor geweest om klacht neer te leggen, maar bent hiervoor weggestuurd. U kan dit niet staven met bewijzen waardoor het een louter blote bewering blijft. Wanneer gevraagd werd of u nog naar andere politiekantoren bent gegaan om dit op te lossen, antwoordde u negatief (CGVS, p. 16-17).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard."

Het feit dat u er niet voor terugdeinst om mensen aan te spreken in de zoektocht naar een job, medische zorgen en een woning, en deze zaken ook effectief vond, zij het in het illegale circuit, toont uw zelfredzaamheid aan.

Bovendien heeft u kort na het toekennen van de vluchtelingenstatus op 24/03/2023 (Aanvraag derde landen Griekenland (07/12/2023)) – zo'n 4 maanden nadien reeds – Griekenland verlaten 27 juli 2023 (Vragenlijst DVZ, infopunt 33). Dat u aldus reeds korte tijd na de toekenning van de status vertrokken bent, getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en uw rechten ginds te doen gelden. Dit werd bevestigd door uw verklaring Griekenland quasi onmiddellijk te hebben verlaten na het in ontvangst nemen van uw verblijfskaart en paspoort (CGVS, p. 8) en het feit dat u bij DVZ verklaarde geen werk te hebben gezocht omdat u Griekenland probeerde te verlaten en dit het enige was dat u wou doen (Vragenlijst CGVS).

De documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek vermogen niet om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. De identiteitsdocumenten en andere documenten van u en uw familie uit Palestina, staven hoogstens uw herkomst en identiteit, hetgeen heden niet wordt betwist. Met betrekking tot Griekenland legde u uw paspoort en verblijfsvergunning neer, naast een aantal kopieën van de documenten van uw asielprocedure in Griekenland. Deze tonen enkel aan dat u asiel hebt gevraagd en gekregen in Griekenland. De medische documenten met betrekking tot uw oor, knie en mentale problemen werden reeds hierboven besproken. De documenten over uw behandeling in Griekenland na het incident met de politie, tonen enkel aan dat u daadwerkelijk medische zorgen hebt verkregen in Griekenland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

1.2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft middels haar nota met opmerkingen van 8 mei 2025 de Raad verzocht om de zaak met rolnummer RvV 337 868 te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1. Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2. De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3. Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

De verzoekende partij heeft in de zaak met rolnummer 337 868 de Raad echter op 20 mei 2025 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van de verzoekende partij wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2.

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een eerste en enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 1A, § 2 en 1D van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48 tot en met 48/1, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), *“de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”*, van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), *“manifeste appreciatiefout, miskennen van het proportionaliteitsbeginsel, miskennen van de rechten van verdediging”*.

2.2. Verzoekende partij stelt dat de motieven van het CGVS niet kunnen weerhouden worden. Bovendien heeft de verwerende partij helemaal geen onderzoek gedaan naar de bijzondere procedurele noden terwijl verzoekende partij duidelijk aangaf (en dit ook staafde met een document) dat zij psychologische problemen had. Verzoekende partij wil aanstippen dat zij wel degelijk kampt met psychische problemen en dit ingevolge de feiten die zij meemaakte in haar land van herkomst en omwille van datgene wat zij meemaakte in Griekenland en tijdens haar reisweg. Verzoekende partij voegt aan huidig verzoekschrift een bijkomend attest van haar psycholoog toe. Dit attest toont ontegenzeggelijk een psychologische nood en een bijzondere kwetsbaarheid aan. Daarnaast stelt verzoekende partij ook vast dat in haar geval een versnelde procedure werd toegepast met verkorting van de termijnen van beroep. Hierdoor werden haar rechten van verdediging geschonden. Bovendien heeft het CGVS deze verkorte termijnen zelf niet nageleefd.

Verzoekende partij betwist verder niet dat zij in Griekenland de vluchtelingenstatus gekregen heeft. Zij betwist wel de actualiteit en effectiviteit van deze bescherming. Zij stelt dat de huidige situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland veel erger is dan geschetst in vroegere rapporten en wijst ter ondersteuning hiervan naar recente landeninformatie. Verder verklaart verzoekende partij dat zij wel degelijk geprobeerd heeft om haar rechten te doen gelden in Griekenland, wat echter onmogelijk bleek. Verzoekende partij wijst daarbij opnieuw op haar psychologische kwetsbaarheid en haar handicap (verzoekende partij is bijzonder slechthorend en heeft in België een hoorapparaat gekregen). Vervolgens verwijst verzoekende partij naar haar afgelegde verklaringen op het CGVS.

Wat werk betreft, blijkt duidelijk uit haar verklaringen dat zij om financiële redenen alle werk dat zij kon krijgen aanpakte. Zij had enkel toegang tot zwartwerk. Zij wilt benadrukken dat deze situatie zich voordeed nadat zij reeds erkend werd, doch vooraleer zij haar documenten gekregen had. Zij diende echter het kamp te verlaten 30 dagen na de erkenning en lang vooraleer haar documenten in orde waren. Bovendien vond zij enkel een matras om op te slapen en geen woonst. Vervolgens gaat zij in op het feit dat zij geen moeite deed om een AMKA te bekomen. Dit was namelijk zeer moeilijk voor haar. Voor iemand die 20 à 25 € per dag verdient, die 7€ voor een matras moet betalen en die een advocaat dient te betalen, zijn bedragen als 200 euro om documenten waarop zij recht heeft, te kunnen verkrijgen wel onoverkomelijk. Zij verwijst opnieuw naar het feit dat zij er psychologisch aan onderdoor ging. Vervolgens wijst zij op haar nood aan een hoorapparaat aangezien datgene waarmee zij naar Griekenland gekomen is van haar afgenomen werd door de autoriteiten bij aankomst. Dit werd ook niet vervangen in de periode dat zij in het kamp verbleef en ook niet toen zij daar vertrok. Het is voor iemand die niet alleen de taal niet spreekt, maar ook zo goed als doof is, helemaal problematisch om zijn/haar rechten te doen gelden.

De hoofdreden voor verzoekende partij om te vertrekken uit Griekenland was bovendien omdat zij geen gezinshereniging kon aanvragen in Griekenland zonder te moeten voldoen aan bijkomende voorwaarden. Zij ging naar Athene om zo snel mogelijk de nodige documenten te bekomen, maar diende zelfs met tussenkomst van een advocaat meer dan drie maanden na het verlenen van internationale bescherming te wachten op deze documenten waardoor de mogelijkheid tot effectieve gezinshereniging dode letter werd.

Verzoekende partij verwijt het CGVS ook dat zij geen eigen onderzoek hebben gedaan naar haar werkelijke toestand. Verzoekende partij brengt bewijs bij van haar psychische grote kwetsbaarheid en toont aan dat de medische en psychologische situatie waarin zij zich bevindt wel degelijk zeer ernstig is. Er is volgens haar sprake van risico op zelfmoord.

Daarnaast is verzoekende partij van mening dat zij wel degelijk het slachtoffer werd van de onverschilligheid van de autoriteiten. Zij kreeg geen inkomsten of financiële steun, als zij beroep poogde te doen op bescherming van de politie werd zij eenvoudig weggestuurd en het incident waarbij zij bestolen werd is het gevolg van het gebrek aan het verschaffen van huisvesting. Vervolgens verwijst verzoekende partij naar meerdere rapporten met betrekking tot de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die aantonen dat de situatie al jaren aansleept, wat de verantwoordelijkheid van de Griekse autoriteiten aantoont, nu deze geen maatregelen treffen om eraan te verhelpen. Verzoekende partij meent dat op basis van de algemene informatie duidelijk blijkt dat het vermoeden dat haar rechten gerespecteerd zullen worden in Griekenland haar onterecht tegengeworpen wordt. Zij meent dat het in het kader van de medewerkingsplicht eveneens toekomt aan het CGVS om aan te tonen dat verzoekende partij wel degelijk een effectieve bescherming geniet in Griekenland, *quod non*.

Vervolgens verwijst verzoekende partij naar internationale rechtspraak en gaat zij in op het GEAS-systeem en het vertrouwensbeginsel dat impliceert dat diegenen die bescherming genieten een gelijke behandeling genieten als deze van de eigen onderdanen. Er dienen hierbij twee zaken nagegaan te worden:

- Zijn de bestaansondersteunende voorzieningen waarvan verzoekende partij genoot/kan genieten in Griekenland dezelfde als deze van de onderdanen van dat land (onderzoek dat door het CGVS niet gedaan werd);

- Ondergeschikt, of en slechts nadat vastgesteld wordt dat verzoekende partij dezelfde bestaansondersteunende voorzieningen geniet als de andere onderdanen, zij desondanks in een toestand van verregaande deprivatie zou terechtkomen.

Het CGVS meent onterecht dat ondanks het feit dat zij zich niet meer kunnen baseren op het vermoeden dat de internationaal beschermden in Griekenland gelijke rechten genieten als de lokale bevolking, het alsnog aan verzoekende partij is te bewijzen dat zij in een toestand van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen – *quod non*. Dat *in casu* vastgesteld dient te worden dat door het CGVS onterecht uitgegaan wordt van een gelijke behandeling en toegang tot de basisrechten.

Het CGVS dient toe te geven dat de levensomstandigheden in Griekenland van asielzoekers en vluchtelingen als “problematisch” en “precair” kunnen aangemerkt worden, zodanig dat de toegang tot de basisvoorzieningen (huisvesting, voeding, hygiëne, medische zorgen) “bemoeilijkt” kan worden. Er wordt echter geen enkel concreet onderzoek gevoerd van deze omstandigheden. Nochtans moeten deze wel degelijk als onmenselijk of mensonterend worden beschouwd, zoals bedoel in artikel 3 van het EVRM.

2.3. Verzoekende partij gaat ten slotte ook nog in op de situatie in haar land van herkomst. Zij verwijst naar rechtspraak en rapporten hieromtrent en concludeert dat haar de vluchtelingenstatus toegekend dient te worden, of minstens de subsidiaire beschermingsstatus.

2.4. Verzoekende partij voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. *Beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming status*,
2. *Aanstelling pro deo advocaat door het Bureau voor Juridisch Bijstand te Brussel*,
3. *Psychologisch attest 25/4/2025*,
4. *Attest psychologische opvolging*

2.5. Doorheen het verzoekschrift verwijst verzoekende partij onder andere naar de volgende rapporten en krantenartikelen waarvan zij de weblinks bijbrengt:

- AIDA, “Country Report: Greece. Update 2021”, mei 2022;
- AIDA, “Country Report: Greece. Update 2022”, juni 2023;
- CGVS, “AIDA Report on asylum. Country Report: Greece”, 24 juni 2024;
- RSA, “Returned recognized refugees face a dead-end in Greece”, 9 januari 2019;
- RSA, “Deported to destitution”, 6 oktober 2022;
- RSA/PRO ASYL, “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”, maart 2022;
- RSA, “The new “Cartoneros” of Athens”, 14 juli 2022;
- RSA, “Recognised refugee returned to Greece, destitute, forgotten and undocumented”, 4 maart 2022;
- RSA, “19 refugees dead in the devastating fires and escalation of racist violence in Evros, Greece”, 23 augustus 2023;
- RSA, “No monitoring of fundamental rights violations in Greece without independent and effective mechanisms”, 21 juni 2023;
- RSA, “Racist Violence Recording Network expresses serious concern over escalating targeting of refugees and migrants”, 28 augustus 2023;
- RSA, “Recognised refugees in Greece left without even minimal support after new interruption of HELIOS programme”, 22 januari 2024;
- RSA, “Greece: Rule of Law Threatened”, 6 februari 2024;
- RSA/PRO ASYL, “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”, maart 2024;
- RSA, “Recent German government announcements on push backs and deportations at the border: What will they mean for refugees returned to Greece?”, 18 september 2024;
- RSA, “CEAS: “Breaches of core legal principles are going to become the new normal””, 20 september 2023;
- RSA/PRO ASYL, “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”, maart 2021;
- DIOTIMA, “Refugees in Greece: risk of homelessness and destitution for thousands during winter”;
- HRW, “Greece: Events of 2023”;
- UNHCR, “GREECE FACT SHEET”, september 2024;

- Le Monde, "*Israël-Palestine : un siècle de conflit en cartes et dates-clés*", 14 oktober 2023;
- Le Monde, "*Guerre Israël-Hamas : l'armée israélienne annonce avoir trouvé et rapatrié de Gaza les corps de trois otages*", 21 mei 2024;
- BBC, "*Aid convoy denied entry to northern Gaza, UN says*", 14 juni 2024;
- BBC, "*Gaza war in maps and satellite images*";
- UNRWA, "*UNRWA Situation Report #108 on the situation in the Gaza Strip and the West Bank, including East Jerusalem*", 21 mei 2024;
- UN, "*UNRWA seeks \$1.2 billion to meet urgent needs in Gaza and the West Bank*", 24 april 2024;
- Al Jazeera, "*What is UNRWA and why is it important for Palestinians?*", 1 februari 2024;
- BBC, "*UN agency runs out of food aid in Gaza after Israeli blockade*", 25 april 2025;
- BBC, "*Very, very toxic: The risk of asbestos in Gaza's rubble*", 25 april 2025.

3. Aanvullende nota's

3.1. Op 12 september 2025 maakt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij naar volgende rapporten verwijst waarvan zij de weblinks geeft:

- AIDA, "*Country Report: Greece. Update 2023*", 24 juni 2024;
- Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", juni 2022;
- Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024;
- RSA/PRO ASYL, "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*", maart 2024;
- RSA, "*Recognised refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", april 2025;
- Europese Commissie, "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*", 4 april 2025;
- CEDOCA, "*COI FOCUS GRECE Aide aux migrants*", 25 juli 2025.

3.2. Op 4 juni 2025 maakt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij volgende bijkomende stukken bijbrengt:

1. *Attestation de suivi d'une formation citoyenne door verzoeker*
2. *Attest Hôpital Brugman dat de doofheid van verzoeker bevestigt*
3. *Rapport psychologique dd 25 april 2025*
4. *Medisch onderzoek Brugman mbt de doofheid van verzoeker*
5. *Attestation de fréquentation – deelname aan Franse lessen*

3.3. Op 16 september 2025 maakt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een tweede aanvullende nota over waarin zij naar volgende rapporten verwijst:

- RSA, "*Recognised refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", april 2025;
- RSA, "*No support for refugees returned to Greece*", 20 maart 2025;
- AIDA, "*Country Report: Greece. Update 2021*", mei 2022;
- AIDA, "*Country Report: Greece. Update 2022*", juni 2023;
- CGVS, "*AIDA Report on asylum. Country Report: Greece*", 24 juni 2024;
- RSA, "*19 refugees dead in the devastating fires and escalation of racist violence in Evros, Greece*", 23 augustus 2023;
- RSA, "*No monitoring of fundamental rights violations in Greece without independent and effective mechanisms*", 21 juni 2023;
- RSA, "*Racist Violence Recording Network expresses serious concern over escalating targeting of refugees and migrants*", 28 augustus 2023;
- RSA, "*Greece: Rule of Law Threatened*", 6 februari 2024;
- RSA/PRO ASYL, "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*", maart 2021;
- DIOTIMA, "*Refugees in Greece: risk of homelessness and destitution for thousands during winter*";
- HRW, "*Greece: Events of 2023*";
- UNHCR, "*GREECE FACT SHEET*", september 2024;
- CEDOCA, "*COI FOCUS GRECE Aide aux migrants*", 25 juli 2025;
- Refugee.Info, "*Health insurance*", 10 augustus 2025;
- UNRWA, "*UNRWA Situation Report #108 on the situation in the Gaza Strip and the West Bank, including East Jerusalem*", 21 mei 2024;
- UN, "*UNRWA seeks \$1.2 billion to meet urgent needs in Gaza and the West Bank*", 24 april 2024;
- Al Jazeera, "*What is UNRWA and why is it important for Palestinians?*", 1 februari 2024;
- BBC, "*UN agency runs out of food aid in Gaza after Israeli blockade*", 25 april 2025;

- BBC, "Very, very toxic": The risk of asbestos in Gaza's rubble", 25 april 2025.

Zij voegt ook volgende stukken toe aan de aanvullende nota:

"1. Verslag Ulysse juni 2024

2. Psychologisch verslag verzoeker"

3.4. Op 18 september 2025, ter terechtzitting, legt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een derde aanvullende nota neer waarin zij een bijkomend stuk bijbrengt:

- Verslag van het ziekenhuis van 11 juni 2025.

4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollège dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de *Procedurerichtlijn*). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Samenwerkingsplicht

Artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient."

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

"3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) (...);

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken; (...)"

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die

bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

5. Beoordeling

5.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Procedurerichtlijn.

5.2. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij reeds internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij heeft op 15 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland ingediend. Ze werd erkend als vluchteling op 24 maart 2023. Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 23 maart 2026. Haar Griekse reisdocumenten zijn geldig tot en met 8 mei 2028 (administratief dossier, map 5, documenten, stuk 1 en map 6, landeninformatie, aanvraag derde land: Griekenland).

De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

In dit kader wijst de Raad erop dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de verleende internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Dit onderscheid vindt immers weerklank in het vigerende EU-*acquis*, waar richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn), in de artikelen 13 en 18 alludeert op het verlenen van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus en artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn de modaliteiten van de respectieve verblijfstitels regelt. Waar de verblijfstitels blijkens deze richtlijn in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en die slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). Het is aan de verzoekende partij om concrete gegevens of verifieerbare elementen bij te brengen die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van haar internationale beschermingsstatus. De Raad kan *in casu* enkel vaststellen dat verzoekende partij in gebreke blijft om degelijke elementen voor te leggen.

5.3. De verzoekende partij verklaart dat ze niet kan terugkeren naar Griekenland omdat ze aldaar problemen vreest rond werkgelegenheid, gezondheidszorg, huisvesting, vernederende behandeling door de autoriteiten en gezinshereniging.

De Raad onderzoekt de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland op basis van de meest recente informatie waarover hij in de huidige fase van de procedure beschikt, namelijk:

- AIDA, "*Country Report: Greece. Update 2023*", 24 juni 2024;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", juni 2022;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024;
- RSA/ PRO ASYL, "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*", maart 2024;
- *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights* gepubliceerd door RSA d.d. april 2025.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een naadloze integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumenten (zoals ziektekostenverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en onderwijs, toegang tot huisvesting en het algemene gebrek aan sociale huisvesting in Griekenland ("*Communication on the status of migration management in mainland Greece*", Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 4-6, 20 en 22). Zeker wanneer statushouders terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken, kunnen zij worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokkenen meedeelt.

Vervolgens moet binnen de zes maanden per e-mail een afspraak worden gemaakt met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om het worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 5-17).

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM (fiscaal nummer) aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. Wanneer internationale bescherming wordt verleend, gaat deze AFM mee over naar de ADET. Personen die voor 31 december 2020 geen AFM hebben bekomen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder. Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM verkrijgen. Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte doen of een belastingverklaring ontvangen ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 20-21).

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang van statushouders tot het gezondheidszorgsysteem. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen, geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. Statushouders kunnen hun AMKA-nummer alleen activeren door het voorleggen van een bewijs van woonplaats en een arbeidscontract of een wervingscertificaat/intentieverklaring dat is geüpload naar het informatiesysteem van het ministerie van Arbeid ("ERGANI"), als bewijs van adres. De Griekse wet behandelt statushouders dus anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. Statushouders die geen arbeidscontract of intentieverklaring van een werkgever kunnen voorleggen, kunnen geen actieve AMKA verkrijgen en worden volledig uitgesloten van gezondheidszorg en sociale voorzieningen. De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben

hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie voor Asiel en Migratie heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe nog niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een “geldige” verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie infra) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA. (“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights” van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 22-24; “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22).

Uit het geheel van de landeninformatie volgt dat statushouders zich in Griekenland in een nog meer precare situatie bevinden dan verzoekers om internationale bescherming en dat de huisvestingsmogelijkheden voor statushouders zeer beperkt zijn waardoor zij het risico lopen dakloos te worden.

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer is dus zeer precair en problematisch, wat onder meer te wijten is aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven 30 dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport “Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights” van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS-project (Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de IOM met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende NGO's en lokale besturen. Vanaf 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie voor Asiel en Migratie. Het HELIOS project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024. Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+ project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen.

Het HELIOS +-programma biedt op zich geen huisvesting maar de diensten die aan statushouders onder dit nieuwe integratieprogramma worden verleend, blijven vergelijkbaar, met name wat betreft huursubsidies, taaltrainingen en integratielessen. Wel wordt meer aandacht besteed aan inzetbaarheid op de arbeidsmarkt. Integratiesteun wordt verleend voor een periode tot 12 maanden en inschrijving is mogelijk tot twee jaar na de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Er is evenwel een bezorgdheid dat dit nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland (“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights” van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 29-30; “Communication on the status of migration management in mainland Greece”, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13).

Het risico om in een situatie van dakloosheid terecht te komen is voor statushouders in Griekenland zeer groot, aangezien de toegang tot documenten en middelen die nodig zijn om huisvesting te verkrijgen niet mogelijk is binnen de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming. Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens 5 jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden. Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt (“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights” van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 32).

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET en een geldige AMKA. Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers

en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheids-statistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld ("Country Report: Greece. Update 2023" van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 270-271).

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie. De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de richtlijn 2011/95/EU heeft omgezet. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen na verlening van internationale bescherming. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij statushouders *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf ("Country Report: Greece. Update 2023" van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 273-274).

Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto*-uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen. Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25-27).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor statushouders om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend (zgn. 'cash assistance'), wordt automatisch niet meer uitbetaald maar direct stopgezet van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene of kind) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan voldaan moet worden. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die formeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkdiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS-woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet credentials, een belastingverklaring, een actieve AMKA alsook een bankrekening hebben ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 27-28).

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Ondanks het gunstige wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. Bovendien hebben belemmeringen bij de toegang tot een AMKA directe gevolgen voor de toegang van statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland, omdat ze hen uitsluiten van elke essentiële behandeling die niet wordt beschouwd als spoedeisende gezondheidszorg. Statushouders met een AMKA die niet verzekerd zijn, hebben niet langer toegang tot medicatie of onderzoeken door particuliere dokters.

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via telefoonverkeer dat uitsluitend in het Grieks of Engels en tegen betaling verloopt. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkendiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35; "Country Report: Greece. Update 2023" van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 275-277).

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asieldienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht ("Country Report: Greece. Update 2023" van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 244-246; "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7-9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning ("Country Report: Greece. Update 2023" van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 244).

Gelet op het volume kan het registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden van de aanvrager (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure enkele maanden duren. Tijdens deze wachtpriode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand, gezondheidszorg of de arbeidsmarkt, waardoor zij *de facto* in een precare situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats

blijkt en vingerafdrukken. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADET's klaar zijn om op de aangegeven dag opgehaald te worden, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet op de aangegeven datum aandient, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Voor deze stap is fysieke aanwezigheid in Griekenland vereist, aangezien een dergelijke aanvraag niet per telefoon of e-mail kan ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 10-13). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien de verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een precarie situatie terecht te komen.

Het aantal ADET-verlengingsaanvragen dat eind 2024 bij de Griekse asieldienst in behandeling was, bedroeg 5.311, d.w.z. een stijging van 32% ten opzichte van 4.029 op 16 februari 2024. Bijna 40% van de ADET-verlengingsaanvragen was eind 2024 al meer dan zes maanden in behandeling. Volgens cijfers die de Griekse asieldienst in februari 2025 heeft verstrekt, is het aantal ADET-verlengingsaanvragen dat in behandeling is, gedaald van 4.029 op 16 februari 2024 tot 2.621 op 11 februari 2025. Daarvan dienden er nog 13 te worden geüpload, 239 moesten worden toegewezen aan een dossierbehandelaar en 2369 waren in behandeling ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 8-9).

Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag. Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kan de statushouders wel een "certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus" of een "certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming" verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten worden door de Griekse autoriteiten niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Hierdoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten noch kunnen ze juridische vertegenwoordiging aanvragen. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. Dit is in tegenspraak met wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 15-16; "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19). Ook wordt hun toegang tot een advocaat hierdoor bemoeilijkt. De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in Helios+ te garanderen ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36; "Communication on the status of migration management in mainland Greece", Europese Commissie, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland in principe via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over mogelijkheden qua huisvesting of stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor 7 juni 2013, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Wegens de grote achterstand heeft een groot aantal statushouders gedurende meer dan een jaar geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door

andere Griekse overheidsdiensten ("Country Report: Greece. Update 2023" van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 247).

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, "een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak" (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89). Deze drempel "wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling" (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5.3.1. Wat haar individuele situatie betreft, blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partij reeds internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij heeft op 15 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland ingediend. Ze werd erkend als vluchteling op 24 maart 2023. Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 23 maart 2026 (administratief dossier, map 5, documenten, stuk 1 en map 6, landeninformatie, aanvraag derde land: Griekenland). Dit is in overeenstemming met de algemene informatie waaruit blijkt dat de verblijfsvergunningen die afgegeven worden aan personen met de vluchtelingenstatus, een geldigheid van drie jaar hebben (AIDA, "Country Report: Greece – Update 2023", 24 juni 2024, p. 243). Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond.

5.3.2. Vooreerst dient de Raad na te gaan of verzoekende partij geen specifieke elementen aanbrengt waaruit voor haar een bijzondere kwetsbaarheid kan blijken.

In dit verband wordt er aan herinnerd dat volgens paragraaf 90 van het voormelde arrest Ibrahim e.a. sprake is van een reëel risico op een behandeling strijdig met artikel 4 van het Handvest, indien de verzoeker, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en die "negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid". In paragraaf 93 wijst het Hof nog verder op de "bijzondere kwetsbaarheid".

De gezondheidstoestand van verzoekende partij kan bijgevolg bepalend zijn in het onderzoek of zij, ongeacht haar wil en haar persoonlijke keuzes, na terugkeer naar Griekenland, in staat zal zijn om te voorzien in haar meest elementaire behoeften alsook een beroep zal kunnen doen op noodzakelijke medische of psychologische behandeling om te vermijden dat zij een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen voor zijn mentale gezondheid zou hebben of die haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Het arrest Addis stipuleert in deze verder:

"52 (...)

Voorts kan niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (zie in die zin arrest van 19 maart 2019, Jawo, C-163/17, EU:C:2019:218, punt 95).

53 Hieruit volgt dat een dergelijk risico moet worden beoordeeld nadat de verzoeker in de gelegenheid is gesteld om alle, met name persoonlijke, elementen te presenteren die kunnen bevestigen dat dat risico bestaat."

Ondanks deze rechtspraak heeft het Hof van Justitie niet verder gedefinieerd welke elementen een "bijzondere kwetsbaarheid" vormen. Het is in ieder geval passend om rekening te houden met alle elementen die de verzoeker met betrekking tot zijn persoonlijke situatie heeft aangebracht. Op dit punt vormt de algemene situatie in de lidstaat die een internationale beschermingsstatus heeft verleend, een belangrijk onderdeel van de persoonlijke situatie van een verzoeker om internationale bescherming die deze bescherming in die lidstaat reeds geniet.

Hoe problematischer de situatie van begunstigten van internationale bescherming in de genoemde lidstaat na een analyse op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens, des te minder zal van een verzoeker kunnen worden geëist dat hij specifieke elementen aanbrengt die in zijn hoofd een "bijzondere kwetsbaarheid" aantonen in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie

Verzoekende partij benadrukt vooral haar psychologische en medische kwetsbaarheid en het probleem dat zich zal voordoen bij een gebrek aan toegang tot de gezondheidszorg bij een terugkeer naar Griekenland. Zij legt hieromtrent meerdere attesten en medische documenten neer waaruit blijkt dat zij op heden in België psychologisch opgevolgd wordt en dat zij bepaalde medicatie neemt. Uit de verschillende attesten blijkt dat zij sinds 24 januari 2025 twee keer per maand opgevolgd wordt door een psycholoog en dat zij op 5 september 2025 reeds 13 sessies gevolgd had. Waar er in het attest van 25 april 2025 nog sprake is van een aanzienlijke psychische kwetsbaarheid, stelt het attest van 5 september 2025 dat het geëvolueerd is naar een situatie waarbij verzoekende partij symptomen van een depressie vertoont alsook van PTSS. Uit de medische documenten die verzoekende partij neerlegt, blijkt ook dat haar verschillende soorten medicatie voorgeschreven werden.

Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt echter ook dat zij in Griekenland niet over een actieve AMKA beschikt (NPO, p. 9).

Het bezit van een actieve AMKA is een noodzakelijke voorwaarde voor toegang tot de arbeidsmarkt, tot de sociale zekerheid en voor registratie bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening (RSA, "*Recognised refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", april 2025, p. 22). Ook de toegang tot de gezondheidszorg hangt samen met het al dan niet hebben van een AMKA. Verzoekende partij zet uiteen dat het feit dat zij hierover niet beschikt er mede voor zal zorgen dat zij bij terugkeer naar Griekenland in een precaire situatie terecht zal komen. Zij verwijst hiervoor onder andere naar het recent rapport van RSA "*Recognised refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van april 2025 waaruit onder

meer blijkt dat belemmeringen voor de toegang tot een AMKA directe gevolgen hebben voor de toegang van begunstigten van internationale bescherming tot gezondheidszorg in Griekenland, aangezien zij hierdoor worden uitgesloten van essentiële behandelingen die niet als spoedeisende gezondheidszorg worden beschouwd (RSA, *"Recognised refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, april 2025, p. 35). Bovendien blijkt uit deze informatie dat het activeren van een AMKA niet automatisch gebeurt. Volgens de AMKA-verordening kunnen begunstigten van internationale bescherming hun AMKA alleen activeren door een bewijs van verblijf en een arbeidsovereenkomst of een aanwervingscertificaat te overleggen dat is geüpload naar het informatiesysteem van het ministerie van Arbeid ("ERGANI"), als bewijs van adres. Als gevolg hiervan kunnen vluchtelingen die geen legale baan hebben gevonden geen actieve AMKA krijgen en worden ze daardoor volledig uitgesloten van gezondheidszorg en sociale voorzieningen (RSA, *"Recognised refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, april 2025, p. 23). Het rapport stelt verder ook dat een actieve AMKA absoluut noodzakelijk is voor een zinvolle uitoefening van de rechten die verbonden zijn aan de internationale beschermingsstatus en voor betrokkenheid bij alle belangrijke takken van de Griekse publieke en private sector. RSA is van mening dat het duidelijk is dat de voorwaarde van een geüpload arbeidscontract of een aanwervingscertificaat in het ERGANI-informatiesysteem voor toegang tot AMKA begunstigten van internationale bescherming hun fundamentele rechten op gezondheidszorg, sociale ondersteuning en onderdak ontnemt (RSA, *"Recognised refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, april 2025, p. 24).

Gelet op het geheel van de voorliggende elementen – met name (i) de aangehaalde psychologische problemen waarvoor verzoekende partij zowel medicatie als psychologische opvolging krijgt, (ii) de actuele en nieuwe landeninformatie die bevestigt dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder moeilijk is, mede omwille van een evolutie naar toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland en met name de bureaucratische moeilijkheden waarmee terugkerende statushouders kunnen worden geconfronteerd om hun AMKA te activeren en te reactiveren, rekening houdend met de nieuwe AMKA-verordening, dringt zich een verder en gedegen onderzoek op naar de door verzoekende partij aangevoerde elementen die haar desgevallend zouden (kunnen) verhinderen om haar rechten afdoende te doen gelden, verbonden aan haar vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland, en/of waardoor zij zou kunnen worden blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest. Er zijn heden in hoofde van verzoekende partij immers voldoende concrete en ernstige elementen aanwezig die (kunnen) wijzen op een specifieke, verhoogde kwetsbaarheid.

Op basis van het voorgaande kan niet worden uitgesloten dat verzoekende partij omwille van het geheel van haar medische en psychologische problemen in een bijzonder kwetsbare situatie zal terechtkomen bij een terugkeer naar Griekenland. Bijgevolg moet worden nagegaan of verzoekende partij, gelet op voormelde elementen eigen aan haar individuele situatie waaronder haar psychische problematiek die lijkt verder te evolueren, in staat zal zijn om zich bij terugkeer naar en in Griekenland staande te houden, zelfstandig haar rechten als statushouder uit te oefenen, stappen te ondernemen en te voorzien in haar meest elementaire behoeften alsook een beroep zal kunnen doen op de aanbevolen medische en psychologische behandeling om zo te vermijden dat zij een reëel risico loopt te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest, met name om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor haar gezondheidstoestand of die haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Rekening houdend met voormelde individuele elementen in samenhang met de landeninformatie over de situatie van statushouders in Griekenland, kan in deze stand van zaken aldus niet worden uitgesloten dat *in casu* sprake is van buitengewone omstandigheden waarbij verzoekende partij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om en omwille van haar mogelijke bijzondere kwetsbaarheid, gelet op haar ernstige medische en psychologische problematiek, bij terugkeer naar Griekenland kan terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en die negatieve gevolgen zou hebben voor haar precare gezondheidstoestand of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest. De specifieke situatie van verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland dient bijgevolg nader en naar behoren te worden geanalyseerd.

In dit verband wordt ook het belang van een persoonlijk onderhoud benadrukt om de specifieke situatie van de verzoekende partij en dier mate van kwetsbaarheid te beoordelen (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54)

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de

bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder dat wordt overgegaan tot bijkomende onderzoeksmaatregelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 april 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS,
M. DENYS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS